

Bilag til bet. o. lovf. om fritidsundervisning m. v.

Hertil kan føjes, at L.B.H. gennem sin repræsentant i undervisningsministeriets udvalg vedrørende handicappede unges deltagelse i fortsat undervisning i og ud over folkeskolen er bekendt med, at dette udvalg i sin kommende betænkning søger tilvejebragt hjemmel for, at folkeskolens skolepsykologiske kontorer ikke blot varetager den specialpædagogiske virksomhed over for de kommunale folkeskolers handicappede børn, men bemyndiges og forpligtes til tillige at påtage sig tilsvarende opgaver over for handicappede, der frekventerer private skoler, gymnasier, efterskoler, ungdomsskoler og lærlingskoler. Dette må betragtes som et ønske om koncentration af administration og initiativ hos en enkelt instans, når det drejer sig om foranstaltninger over for såvel handicappede børn som handicappede unge.

Derimod hedder det i samme betænkning, at den terapeutiske specialundervisning gives voksne hørehandicappede af forsoegen, hvorfor der i det omfang, der inden for fritidsundervisningens rammer ønskes iværksat supplerende specialundervisning af nævnte art, må optages drøftelse om de pågældende hørehandicappede med forsoegen. Det må formentlig være denne afgrænsning og koordination forsoegen og fritidsundervisningen imellem, undervisningsministeren henviser til i sit svar på spørgsmål 54 i det ærede udvalgs førnævnte beretning af 14. august.

L.B.H. har sympati for den foreslåede ordning, hvorefter folkeskolens skolepsykologiske kontorer ikke blot varetager den samlede specialundervisning af folkeskolens hørehandicappede børn, men tillige påtager sig den tilsvarende undervisning af hørehandicappede børn og unge ved de ovenfor nævnte skoleformer. Samtidig må man imidlertid kraftigt plædere for og henstille, at den

nuværende og tilsvarende rationelle ordning opretholdes, for så vidt angår de hørehandicappede voksne, hvorefter den terapeutiske specialundervisning som led i de samlede revalideringsbestræbelser koncentrerer i forsoegen og fortsat varetages af denne, nærmere betegnet af statens høreinstitutioner og hørekurser.

Når der herefter ses bort fra den terapeutiske specialundervisning, vil man, for så vidt angår de under punkt 2 og 3 ovenfor angivne former, fra L.B.H.s side være særdeles interesseret i, at der med hjemmel i den kommende lov om fritidsundervisning m. v. skabes praktiske muligheder for sådan undervisning af voksne hørehandicappede. Man vil således lægge stor vægt på, at undervisningslokaler får et fornødent udstyr af hjælpeapparatur og materialer, således at hørehandicappede kan integreres i undervisningen og på lige fod med normalhørende deltage på almindelige eller særskilte hold i folkeoplysende aktiviteter, såvel i aftenskolen og aftenhøjskolen som i studiekredse, foredragsrækker, forberedelseskurser, erhvervmæssige kurser, fritidsgrupper og supplerende kulturelle arrangementer.

For så vidt angår en undervisning på særskilte hold for hørehandicappede, må det antages, at forsoegens veludstyrede lokaler med hensyn til elektro-akustisk hjælpeapparatur m. m. vil kunne anvendes med fordel.

Til administration af sådan fritidsundervisning overvejer L.B.H. oprettelsen af „Hørehæmmedes oplysningsforbund“, hvis konsulent i samarbejde med fritidsundervisningens lokale og centrale myndigheder må sikre de pædagogiske, lokalemæssige og udstyrmæssige betingelser for, at hørehandicappede kan få tilfredsstillende udbytte af den evt. planlagte undervisning.

P. f. v.

Henry Pedersen,

Landsretssagfører, landsformand.

/J. Thuesen, forretningsfører.